

bejdsmarkedet før folkepensionsalderen. Det vil indebære større beskæftigelse, forøgede skatte- og afgiftsindtægter samt lavere udgifter til efterløn og andre typer af overførselsindkomster.

Der er tale om en persongruppe, der, indtil de fylder 60 år, er en integreret del af arbejdsmarkedet. Erhvervsfrekvensen for de 59-årige var således i 2006 med knap 80 pct. kun marginalt lavere end erhvervsfrekvensen for den samlede befolkning i de erhvervsaktive aldersklasser på omkring 80 pct. For 60-årige falder erhvervsfrekvensen imidlertid til omkring 55 pct. og for 64-årige til under 25 pct.

I fravær af efterlønnen måtte man forvente et betydeligt mere jævnt tilbagetrækningsmønster frem mod pensionsalderen. Tilbagetrækningsmønsteret for efterlønsmodtagere viser således, at tilbagetrækningsbeslutningen påvirkes af de økonomiske betingelser for tilbagetrækning. Alt i alt må det således forventes, at potentialet for øget deltagelse på arbejdsmarkedet blandt de 60-64-årige er betydeligt.

Det er vurderingen, at den primære effekt på arbejdsudbuddet vil komme fra, at de, der trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet forholdsvis tæt på 64-års alderen, vil vælge at fortsætte i beskæftigelse frem til de fylder 65 år. Den største udbudseffekt forventes dog at komme fra den relativt store gruppe af potentielle efterlønsmodtagere, der i dag trækker sig tilbage som 62-årige som følge af reglerne om forhøjet efterløn.

Ud over effekten på arbejdsudbudet af, at flere 60-64-årige vil vælge at blive på arbejdsmarkedet (delta-gelseeffekten), hvis forskelsbeløbet ved at være inden for henholdsvis uden for arbejdsmarkedet øges, vil muligheden for at få tilbagebetalt en del af det betalte arbejdsmarkedsbidrag som 64 årige også påvirke de allerede beskæftigede, således de ikke vælger deltid/beskæftigelse. Denne arbejdsudbudseffekt er ikke medregnet i skønnet på 4.000 helårspersoner.

Muligheden for at få tilbagebetalt op til 100.000 kr. (2008-niveau), når man fylder 64 år, vil øge tilskyn-

delsen for de beskæftigede til at arbejde flere timer, indtil de opnår det fulde tilbagebetalingsbeløb. Desuden vil nogle af de beskæftigede, som er i underkanten af men tæt på at opfylde kravet til beskæftigelsesomfang, øge deres arbejdstid for at opnå tilbagebetalingen. Modsat vil nogle af dem, der under alle omstændigheder vil arbejde til de fylder 65 år, dog kunne nedsætte deres arbejdsindsats finansieret af det tilbagebetalte beløb.

Indkomstloftet, der begrænser adgangen til tilbagebetaling af en del af arbejdsmarkedsbidraget for personer med høje indkomster, indebærer, at ordningens betydning for arbejdsudbuddet alt andet lige reduceres. Det afspejler dels, at de højtlønnede personer, der i gennemsnit fra 57 til 59 års alderen har en arbejdsindkomst over 550.000 kr. (2008-niveau), ikke vil tilskyndes til at fortsætte på arbejdsmarkedet for at op tjene tilbagebetalingsbeløbet. På den anden side vælger mange i denne gruppe allerede i dag at være i beskæftigelse op til omkring pensionsalderen. Endvidere gælder for denne gruppe, at indkomstnedgangen ved tidlig tilbagetrækning i forvejen er høj, og at gruppen typisk anvender efterlønsordningen i mindre omfang end andre. Den samlede effekt på arbejdsudbuddet af indkomstloftet er derfor usikker.

Ved at udelukke personer med forholdsvis høj indkomst er ordningen imidlertid i højere grad målrettet mellemindkomstgrupper, der typisk er mere tilbøjelige til at forlade arbejdsmarkedet før pensionsalderen. Det sikrer samtidig den fordelingsmæssige balance, idet færre højtlønnede vil blive berettiget til at få tilbagebetalt en del af deres arbejdsmarkedsbidrag.

4.3. Fordelingsmæssige konsekvenser

I tabel 1 er vist eksempler på de økonomiske konsekvenser af lovforslaget for 64 årige på forskellige indkomstrin. Alle tal og beløbsgrænser er i eksemplerne angivet i 2008-niveau.